

tott kocsikban kell az uszályokhoz eljuttatni. Magasak azonban a közúti vasutról történő átrakási költségek is. Az üzem nem gazdaságos, amellyel a Máv. és a közúti vasut, mint két idegen vállalat áll egymással szemben s a Máv. igen magas kocsikállítási díjakat számít fel.

Javaslat a szegedi forgalom megjavítására

Az értekezlet nyomán tárgyalások indultak meg, hogy mit is lehetne csinálni a szegedi átrakó forgalom felélénkítése érdekében. Az első javaslat a nyílt kikötőre vonatkozólag önmagától adódott. Meg kell szüntetni azt a kettőséget, amely a Máv. és a közúti vasut között fennáll s a két vasut *egyben drágább, mintha a Máv. maga végezné az összes munkálatokat.* Géber miniszteri tanácsos kívánatosnak jelezte, hogy a város engedje el a vagonokba érkező áru után a kövezetvámot s ezzel is mérsékelje a költségeket. *Kívánatos volna, ha az átrakás díját 16-17 fillérré lehetne leszorítani.*

A raktárházak vezetősége egy tervet dolgozott ki, hogy mai kézíerővel működő átrakó üzemet mechanikai üzemre alakítja át, mely esetben körülbelül 5 fillérről tudná mai díjait mérsékelni. Ennek keresztülvételéhez mintegy 200.000 pengő kammentes kölcsön engedélyezését kérte a kormánytól. Ez esetben a berendezések napi ötven vagon átrakását tennék lehetővé.

Érdekes, de kissé valószínűtlenül hangzó tervet dolgozt ki a Máv. szegedi üzletvezetősége is. Ez a terv abban áll, hogy a vasúti hidnak egyik vágánya, amely a forgalom megcsökkenése folytán jelenleg használaton kívül áll, használtassék fel az átrakó forgalomra, olyformán, hogy az uszályok a hid alatt állnak meg s a gabona átrakása a hídról ömlesztés útján történne. Nehézsége ennek a tervnek, hogy a minőségi átvételt így alig lehetne eszközölni s a Tisza változó vízállása mellett folyton változtatni kellene a berendezésen.

Csak eredeti

STYRIA kerékpárt

és világhírű REITHOFFER gumit vegyen, mert árban és minőségben vezet.

Wolf Péter géparuháza Hid u. 1.

A DELMAGYARORSZÁG NOVELLAPÁLYÁZATA

14

Don Juan utolsó napjai

Jelige: Szeptember végén.

Június 10.

Délelőtt Beppo-val kalandoztunk a csatornán, majd később virágot vittem fel Susi grófnőnek. A gondolázás és a virágosokor nagyon szép volt, a grófnő annál kevésbé. Susi grófnő még mindig rendületlenül hiszi, hogy úgy hódíthatja meg legkönnyebben a férfiakat, ha legalább nyolcféle szinből állítja össze ruháját. Le kellene szoknia a ríktó toalettekről.

A szőke magyar miss délben mástól óra hosszat sétált tüntetőleg a szálló előtt a hórühorgas bersaglieri-kapitánnyal. Persze, mindent láttam, de úgy tettem, mintha nem vettem volna észre őket. A szőke miss gyönyörű és mérbetellenül büszke teremtés. Egy hete jött a szállóba valami furcsa nevű magyar városból. Tény, hogy már első nap, a délutáni táncon rengeteg gavallérja akadt. Talán ez tette annyira elbizakodottá. Beppo, aki nemhiába Velence legjobban informált gondolása, meséli, hogy naponta mással megy sétálni és láthatólag bolondítja a férfiakat. A jó lovagok kintartóan udvarolnak és láthatólag minden eredmény nélkül. Ez azonban előttem semmit nem számít. Sőt! A vakmerő lovas is kikerülhetné a veszélyes gátakat, mégis megsarkantyuzza a lovát, mert hisz éppen az akadályokat keresi. A büszke magyar miss meg fogom törni! Hiába próbál egy hét óta észre sem venni. Fél, tehát menekül a találkozás

Fa, szén, kokszi l-a Fischer áru Bátor Jósika ucca 20 sz.

A Back-malom ajánlata

Az ügynek ebben a stádiumában a Back-malom egészen különálló ajánlattal, illetve bejelentéssel fordult a földművelésügyi minisztériumhoz és a városhoz. A bejelentés lényege az, hogy a vasúti hid melletti malmot, amely jelenleg üzemben kívül áll, *beraktározó és átrakó teleppé alakítja át.* Minthogy ennek a üzemnek mechanikai átrakó berendezése már megvan, aránylag kis költséggel a kereskedelmi forgalom céljaira átalakítható. Bejelentése szerint a Back-malom 14 fillérből akarja az átrakási költségeket megállapítani. A városhoz írt kérvényében a malom a közraktárhoz hasonlóan a kövezetvám elengedését kéri, mely esetben a költség métermázsánként négy fillérről csökkennie.

Értesülésünk szerint a Back-malom a különböző tervektől függetlenül ezeket az átalakítási munkálatokat már megkezdte s előreláthatólag augusztus közepéig velük el is készül. Magában a malomban ötszáz vagon gabona befogadására szolgáló raktárhelyiség áll azoknak a szállítóknak rendelkezésére, akik átrakás előtt árujukat esetleg raktározni óhajtják.

Begavári Back Bernát

felsőházi tag, a következőket mondotta:

— A kitűnő víziutat, mely az ország szívéből a tengerig vezet, ezideig nem lehetett kellőképpen kihasználni. Közvetlen a múlt év augusztusában megrendezett Széchenyi-emlékhajózás után, *Fabinyi kereskedelmi miniszter* érdeklődött, mi az oka annak, hogy nincs kellőképp kihasználva a Tisza. Meg is ígérte, hogy rendezzi ezt a kérdést és kormánybiztost bízott meg a kormány a tiszai hajózás fejlesztésével.

— Az általános tapasztalatok szerint a vízfutározás nem drága, de a költségeket rendkívül emeli az átrakás. A vasúti díjszabást mérsékeltek, sok kerül azonban a vagonból a hajóra való átrakás. Ez a kérdés úgy áll, hogy az egész országban *Szegeden a legmagasabb az átrakás költsége.* Éppen ezen okból a forgalom Szegedről elterelődött más városokba, főleg Szolnokra.

— A kérdés az, hogy miért drága az átrakás és ezen hogyan lehetne segíteni. Az átrakásnak

két módja van: az egyik a raktárházak révén kerül lebonyolításra, a másik módot a közúti villamosvasút bonyolította le, úgyhogy a küldeményeket a két hid között a hajóhoz vitte és ott az átrakást eszközölte. Ezek a megoldások azonban *rendkívül drágák* voltak, fennérült a terv, hogyan lehetne segíteni. Nekünk már kész átrakási tervünk volt. A tervet megvalósítottuk és sikerült olyan olcsón a buzákereskedelem rendelkezésére bocsájtani, hogy *általában az átrakás költsége jóval kevesebb lett.* Most már 30 százalékkal olcsóbban eszközöljük az átrakást Szegeden, mint azelőtt, de még ezután is szó lehet a díjtételek leszállításáról. A városnak igen fontos érdeke, hogy az átrakási forgalom ismét Szegedre terelődjön és éppen ezért altruisztikus alapon ajánlottuk fel berendezéseinket.

Kérdést intéztünk ez ügyben

Tonelli Sándor

kamarai főtitkárhoz is, aki a következőket közölte velünk:

— A Máv. üzletvezetőségénél május 25-én tartott értekezleten az elnöklő Géber miniszteri tanácsos ur felkért bennünket, hogy a különböző alternatív megoldásokat írásba foglalva terjesszük a minisztérium elé. Ez megtörtént és tudomásom szerint ezen az alapon folynak a tárgyalások. A kamarának ebben a kérdésben egy célja lehet, hogy jó berendezések és olcsó díjtételek révén a Tiszavidék, sőt déli Pestmegye forgalmát minél nagyobb mértékben Szegedre terelje. Ezért tettük azt a javaslatot is, hogy a Máv. létesítsen a közúti vasúttal külön megállapodást és Budapest—Dunapart analógiája Szeged—Tiszapart néven külön állomást is létesítsen közvetlen tarifákkal. Ami az egyéb megoldási módokat illeti, ezek a technikai szakemberek elbírálása alá tartoznak s ezek véleményének nincs módomban elébe vágni.

Modern cipőüzem

nyílt KELEMEN UCCA 5. sz. alatt (Royal szállóval szemben). Megrendelésre készítem a legdivatosabb uri, női cipőket és cipőkülönlegességeket divatlap szerint is. Kérem n. é. közönség szíves pártfogását. LEHOCZKY MIHALY cipész-mester.

lanatban bizonyára epedve gondol szeretett hitvesére.

A szőke magyar miss gunyosan nézett rám, amikor a német nő faképnél hagyott. Aztán megint messzire bámult, mintha levegő lennék. Nem csal meg ez a naiv kis játék! Így kezdte az a bizonyos Scala-énekesnő is. A vége mégis az lett, hogy... Meg foglak törni, büszke magyar miss!

A miss pedig nyugodtan itta Jimonádéját a szalmaszálon keresztül. Vigan nevetett; az attaché, aki úgy látszik, a mai napra elváthatalan kísérelt meg szegődött, bizonyára valami viccet mondott neki. Kissé bosszantó volt a helyzet. Az attachéről el kell ismerni, hogy nagyszerű társalgó. Merész tekintetű, vidám arcú és villogó fogsora van. Nagyon fiatal. Szinte már szemtelenség ez a kiabáló fiataltság.

Június 11.

Ma délelőtt végre hosszabban beszélgettem a szőke lánnyal. Mikor keresztül haladt az előcsarnokon, asztalom előtt leejtette a zsebkendőjét. Ismertem ezt a fogást.

— Nagyon köszönöm, e tante grazie laro — mondta dallamos hangon, aztán hirtelen elhatározással leült mellém. — Mit akart a német nőtől? — kezdte. — Nagyon haragosnak látszott.

— Semmit. Ha akartam volna, még most is mellettem ülne.

— Nagyon elbizakodott. Nézze, én mindent tudok magáról. Tudom, hogy legalább ötszörannyi nőt tett tönkre, mint amennyit boldogított. Meséltek nekem, hogy Európa legveszedelmesebb ragadozója. Mégsem volna szabad így beszélnie.

— De kedvesem, anima mia cara, maga nagyon fiatal még. Tudja mit mondtam az illető hölgynek? Azt, hogy hagyjon békében!

— Ez nevéletlenség volt.

— Nem, menekülés.

— Mi elő?

— A szerelem elő! Egész életem futás volt a szerelemért és menekülés a szerelmi komplikációktól. Most már kénytelen vagyok bizonytalanabb vagyok.